

Ostrice 2

Dušan
Ludvik

16.

Po nepotrebem ne tujčuj!
Odkar vrti se svet,
je jezik ljudstva, kjer si rojen,
tvoj prav – dolžnost – usodna sled.

17.

Juriša kar v plasteh,
k nam tuje besedišče,
po pikah cilja vanj
naše pikolovišče.

18.

Zadnji uradni (sporni) Slovenski pravopis (SAZU) je izšel l. 1962!

Kaj res beseda grize in zaudarja?
Nikar ne vprašajte pravopisarja –
četrt stoletja ujčka Pravopis,
otrók nikjer, samo meglen obris.

19.

Ko naše usode spet
na gavge so razpete,
je čas DEJANJBESED.
Ti pa se greš – Venete!

20.

Dvakrat enaka ni nesreča,
ogabnejša, ko brat spletkari,
nad mnogimi se je zaprla ječa –
kogar črtiš, z resnico ga udari.

21.

Kar na pero igra in kaže figo,
ko gosli mu raztrešči volčja past.
Kaj je ostalo? – Le »Na knjigo s knjigo«.
Bo še to malo – vzela si oblast?

22.

Svobode ne ugasí
ne sila ne prisila –
v pepelu je vse več
vnetljivega žarila.

23.

Zaman si straže okrépil:
duha ni moč držati;
kdor je lesniko cepil,
bo znal še žlahten sad obrati.

24.

In so možje – naprej hiti
jim misel s skoki leoparda,
ko odzad lovi pretekli čas
ob berglah stara – avantgarda.

25.

Baje, da večji si, kot oni,
pa niso dali, da bi ostal.
Kjer se pojavljajo živalski goni –
samóohraniteljsko je vsak ravnal.

26.

Bolje: biti čez les,
kot: z lesom biti!
Za norca – svet je raj in ples,
za rablja – le dolžnost: ubiti.

27.

V času Struških večerov je oblast iz Struge zaprla protestno razstavo v Vevčanih in zamenjala ključavnico (po Delu).

Fatalno: prej grozili so kulturi
z grmado, z natezalnico.
Banalno: zdaj zaklepajo ji duri,
zamenjajo ključavnico.

28.

Ko še naš rod poznal ni not,
so v božjo čast iznašli – nevme.
Zdaj v svojo čast vsesplošno last
uživa oblast in zida – Neume.*

* Branko Jokić: Modro morje, bele vile, rdeči tovariši (Delo 25. 10. do 4. 11. 1988).
Glej tudi Delo 26. 10., str. 1; 9. 11., str. 2; 16. 11., str. 1; 18. 11., str. 20 idr.

29.

Planili ste,
čeprav je zarod len,
plenili ste –
sami postali plen.*

* Režad Abdulić (Sarajevo: »... predlagam, da sprejmemo zakon o odvzemu nezakonito pridobljenih vil v Neumu...« (Delo 28. 10. 1988, str. 1).

30.

Imamo pse čuvarje,
pa še nas tat prebuja;
da koljejo – pse Janičarje:
meso domače – duša tuja...

31.

Ni mar vam, ko plazovi
spodnašajo vaš trhli most,
cedite sline in prežite
samo na svežo kost.

32.

Stanovnik: »(Bosna), ki ni narodnostno homogena... – vsi lepo živijo skupaj in gradijo homogenost med ljudmi različnih ver...« – Oslobođenje: »Bosna in Hercegovina (je) za Stanovnika krhka tvorba...; (sporna teza) o krhkosti bosansko-hercegovaške skupnosti.« (Delo 11. 11. 1988, str. 3, 4).

»Daj trdno točko mi na nebu,
pa obesim svet!«
– Samo pomešam zvok besed
in že te nesejo k pogrebu.

33.

N. Ljubičić: »...slovenski narod ne more biti odgovoren za izjave Janeza Stanovnika...« (po Tanjugu – Delo 10. 11. 1988, str. 20). Politika trdi, »da so v njihovem časopisu dejanja posameznikov vselej ločevali od narodov, ki jim pripadajo, da je slovensko vodstvo samo krivo za nastali razdor med slovenskim in drugimi narodi v državi...« (Delo 15. 11. 1988, str. 2). – »Bratje Slovenci, Smole vas je prevaril« (geslo na mitingu v Beogradu – Delo 21. 11. 88, str. 3) idr.

Naš meč! Naš štap za stare dane!
Kad treba – juriš do Ljubljane:
ločiti narod, rod poštenih,
od vodij, ljudstvu odtujenih...

34.

Iz krajcarja en firar!*
Ena ustava! Ena država! Ena zastava!**
Ein Volk! Ein Reich! Ein Führer!
Kaj pa ljubezen? Kaj pa sprava?

* Star rek (Braslovče pred 1920) v pomenu »pride na eno in isto«. – ** Geslo na raznih mitingih (časopisna vest).

35.

O bratstvu in svobodi bájali,
nov svet iskat – so mladi odhajali.
Mar terjaš od valov, ki valovali
so v praznem, da bi kdaj turbine gnali?

36.

Kako naj čreda gre
ob bréznju zanesljivo,
ko slab pastir ne ve,
kaj prav je in kaj krivo!

37.

Potem pa uspevaj:
smo čudna španovija
južne lagodnosti
in kranjskega esprija...

38.

V Sloveniji preti vam genocid!*

Na voljo so vam tanki in zakoni.
 Od prazne roke še nihče ni ubit,
 kdo seje strah in smrt – če ne kanoni...

* M. Kmecl: Vrnili smo se v čas najslabših manir (Delo 27. 10. 1988, str. 5).

39.

Slušalke proč iz zvezne skupščine!*

Pozdravljam višek domoljubščine:
 saj so najvišji in vsi delegati
 naučili se – slovensko moževati.

* Geslo na nekem mitingu (Delo); tudi Delo 27. 10. 1988, str. 5 (Kmecl).

40.

Znak Bakha in simbol prijateljstva – bršljan –
 ostaja zimzelèn, zagripen v brestov panj,
 medtem ko les hranljiv izgublja sok in gine.
 Boš pustil divjo rast? Spodrezal korenine?